

Publicerad 2007-05-24 19:31 av Rune Thorsell

Historien berättade Kuno för mig då vi låg i lumpen 1949. Då var den på prosa.

Greven och betjanten.

Greven, till rullstol bunden, sedan tre år,
på grund av tio ömmande portvinstår,

ringde i klockan, kallade på sin betjänt,
ty med hans egen förmåga var föga bevänt.

"Å Jean! - kom med käwlet ty nu behöwew jag pinka!
och Jean kom tjänstvilligt till på fötter så flinka.

Knäppte upp knappar och framdrog den grevliga slangen
"Nu kan herr greven pinka och det på momangen!"

Greven frågade Jean: "Säg pinkaw jag nu?"
"Nej kära greve, intet har kommit ännu!"

"Nå, då kan Jean stoppa in på sin plats appawaten!"
talte och sade till tjänaren aristokraten.

Halvtimmen senare gick i repris hela scenen
Jean drog förgäves fram den livlösa spenen.

Slutligen ställde han undan pottan för gott
"Gubbstrutten krystar men kommer ju aldrig till skott!"

Men då hördes greven ropa högt från salongen:
"Åh Jean! - nu pinkaw jag! - Åh! det bliw vawmt i kalsongen!"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rune Thorsell med Poeter.se id #7007 innehar upphovsrätten